

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: oponentky

Práci hodnotila: PhDr. Jana Černá, Ph.D.

Práci předložila: Michaela Říhová

Název práce: Komparace společenského postavení ženy v renesanční Anglii a Španělsku na základě dobové literatury

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Michaela Říhová uvádí, že cílem její práce je „komparace společenského postavení ženy v renesanční Anglii a renesančním Španělsku, jež je provedena na základě vybraných pramenných literárních zdrojů z prostředí Anglie – William Shakespeare a Španělska – Lope de Vega, Miguel de Cervantes“ (s. 1). Záměr práce nebyl naplněn uspokojivým způsobem – autorka předložila nekonzistentní text silně deskriptivní a útržkovité povahy, vykazující mnohé nedostatky (viz níže).

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Bakalářská práce Michaely Říhové je upravenou variantou práce, kterou studentka v předchozím termínu neobhájila. Ačkoli došlo k přepracování textu, jeho celková povaha není o moc zdařilejší než varianta první. Na druhou stranu je však třeba uznat, že k některým dílčím (nikoli však zásadním) zlepšením došlo (např. snaha o závěrečné zhodnocení, oprava některých faktografických chyb). Bohužel nedostatky stále převažují. Text má silně deskriptivní a triviální charakter (např. s. 12 – „Rosalinda Orlandovi daruje řetízek a vyzná mu lásku. Je to projev nové doby“). Informace jsou na sebe mnohdy vrstveny bez jakýchkoli souvislostí a vzbuzují otázku, zda autorka předkládaným tvrzením rozumí. Často se objevují zjednodušení a naivní konstatování (např. s. 26 – úkolem manželství je „udržení všeho toho sexuálního chaosu na uzdě“; Filip II. jako panovník, který „zruinoval“ Španělsko, s. 7; středověká – myšleno asi renesanční – žena jako zcela nesvobodná bytost, s. 26 atp.), či výroky vytržené z kontextu. Dále se autorka stále velmi neobratně pohybuje na hranici fakta vs. fikce (beletrie) a její „komparace“ tak nezřídka postrádá smysl (např. s. 17, kde prohlašuje, že na základě beletrie lze ilustrovat vztah mezi Anglií a Španělskem). Neuspokojivá je též práce s literaturou – postrádám reprezentativní sekundární literaturu, české a především zahraniční provenience. Michaela Říhová nadále pracuje pouze s díly dramatickými, historické prameny nezohledňuje. K hodnocení historické reality si autorka vystačí s nekritickým přejímáním názorů ze sekundární literatury, např. u popisu Shakespearova díla téměř výhradně spoléhá na M. Hilského. Neakceptovatelné je využití slovníku cizích slov pro vymezení renesanční kultury hned v úvodu. Průběžná „shrnutí“ nejsou funkční a v dané podobě opodstatněná, informace jsou pouze opakovány, interpretační, analytický rozměr práci stále chybí.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev autorky není dobrý. Vyjadřovací schopnosti a stylistika stále neodpovídají standardům odborného textu. Práce obsahuje též četné stylistické neobratnosti. Uvedu jen několik příkladů pro ilustraci:

William Shakespeare a jeho dílo jako „nejslavnější britský export“ (s. 8).

S. 22: „Rozhodně bych tam nenašla, co vlastně název naznačuje, až když jsem si přečetla....“; užívání vykřičníků ve vlastním projevu, mimo citace (s. 21); téměř nesrozumitelný je např. poslední odstavec závěru (s. 29).

Gramatické chyby: „domy měli ornou půdu“ (s. 6) „mněl nespočet vášnivých milostných vztahů“ (s. 20); „nejcenější“ (s. 20), „dámy se vyučovali“ (s. 27), „ženy ovládali hraní“ (tamtéž), „ranní středověk“ (s. 17).

Cizojazyčné resumé je vyloženě odbyté – je velmi strohé, obsahuje chyby a místy je (zřejmě vinou užití automatického překladače) nesrozumitelné.

Struktura práce není příliš logická a koherentní. Odkazy na literaturu mají standardní podobu.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Předložený text není uspokojivý z obsahového ani formálního hlediska. Je silně deskriptivní, triviální a v mnoha ohledech zjednodušující a dezinterpretující. Analytický rozměr práce zcela postrádá. Stylistická úroveň je nízká, nezřídka se objevují také gramatické chyby. V porovnání s první variantou textu je však práce o něco zdařilejší, proto ponechávám určitý prostor ke zvážení možnosti ji ještě akceptovat (v závislosti na kvalitě obhajoby).

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Na s. 16 uvádíte, že „Anglická země nebyla nikdy národem založeným na náboženství. Bůh dle nich zastupoval pouze společenskou funkci“. Můžete tuto tezi objasnit?

Jak podle Vás renesance „příchodem náboženské reformace navazuje na antické a zejména platónské dědictví“? (s. 1).

Objasněte tvrzení, že dílo *Mnoho povyku pro nic* je „odpovědí na módní trend a požadavek v daném období (s. 8).

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): nevyhověla, popř. při zdařilé obhajobě a vhodném zodpovězení otázek „dobře“

Datum: 25. srpen 2014

Podpis: